

Det generøse havemenneske – ny havebog af Malene Lei Raben



Foto: Simone Lilmoes



Anna Grue 02.04.2022

BØGER // ANMELDELSE – Malene Lei Raben har skrevet en fremragende og ganske anderledes havebog, der taler til alle sanser og følelser, og som samtidig bevæger sig yndefuldt og intelligent mellem kulturhistorie og refleksion. Smukt og overbevisende fortæller Raben om den særlige hemmelighed, som havemennesker brænder for at dele med andre, skriver Anna Grue.

Havemenneske

Forfatter: Malene Lei Raben

Gyldendal, udkom d. 31. marts 2022.

"Havemennesker føler, tror jeg, at de er blevet indviet i en særlig hemmelighed, som de brænder for at fortælle til alle, de kender, så de kan få del i den samme glæde."

Sådan skriver Malene Lei Raben i sin nye bog, [Havemenneske](#), og jeg er overbevist om, at det er netop den trang, der har været drivkraften i bogens tilblivelse: Forfatteren vil så inderligt gerne dele sin haveglæde med os. Og man må sige, at det lykkes.

Der er ikke mange fagbøger, som kan sluges med alle sanser og følelser. Ikke af mig, i hvert fald. Okay, en veltilrettelagt kokebog kan godt gøre mig sulten, og en smukt fotograferet havebog sætter skub i drømme om farver og frodighed.

Men der er langt imellem de nonfiktive bøger, som kan formidle dufte, stemninger og følelser – kombineret med historisk og faktuel viden, som får mig til at le ad en pudsigt iagttagelse, lave en note om en teknisk detalje eller et godt citat – og måske endda lade en tåre trille over en fin og præcis beskrivelse.

Havemenneske er en sanselig kærlighedserklæring til den klat jord, vi hver især har til opgave at passe på, uanset om den består af flere tønder land eller kan rummes i en altankasse

Alt det kan Malene Lei Rabens nye bog, *Havemenneske*. Det er naturligvis en bog om haver, men det er titlens anden del, man bør bide mærke i. Bogen handler nemlig mere om de mennesker, som har haver, end om haverne selv, og derved adskiller den sig fra langt de fleste af de mange, mange egentlige havebøger, man kan finde hos boghandleren eller på biblioteket.

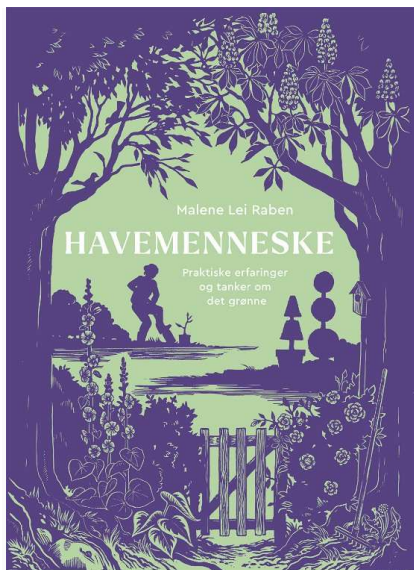
Naturligvis er her gode, konkrete tips spredt med løs hånd ud over siderne – det kan forfatteren tydeligvis slet ikke lade være med – men bogens fokus er et andet.

Den zoomer fra det helt store, kulturhistoriske helikopterblik ned til det mindste lille gran jord under en tommelfingernegl. Den svæver fra bladkompost og priklej jord til savnet efter afdøde familiemedlemmer. Og bevæger sig fra de smukkeste, danske sange til nyttige lister over engelske besøgshaver. Alt syet sammen med små bitte, næsten usynlige sting, så man hele vejen igennem føres umærkeligt fra det store til det små og tilbage igen. Det er virkelig en præstation.

Havemenneskets kærlighedserklæring

Opslagsværk? På en måde. Kulturhistorie? Vist så. Personlig refleksion? Bestemt. Intelligent? Ja da. Nem at læse? Afgjort. Den enkelte læser vil få sin helt egen oplevelse af den vanskeligt klassificérbare bog. For mig personlig er det for eksempel en stor trøst nu at vide, at selv en person, som i en periode ikke har mulighed for at tage sig af sine have, stadig godt kan være et ægte havemenneske.

Man er nemlig det, som englænderne kalder en "armchair gardener". Sådan en, som finder dyb glæde ved at sidde i sin stue og læse havebøger, eller som kan få et kick ud af at vandre en tur på en villavej, når syrenerne blomstrer, selv om haven derhjemme er ved at gro til i snerler og skvalderkål.



Malene Lei Rabens bog er gaven til den unge familie, der netop har fået deres første have og nu af ren og skær uvidenhed pønser på at fælde alle træerne og plastre grunden til med fliser, fordi det ”er så nemt at holde”. Den vil også være den perfekte værtindegave til den mere gammeldags type, som sætter en stolthed i at bruge timer med lugejernet, så der er sort jord mellem de enkelte stauder i stedet for at plante tæt nok til, at planterne selv kvæler uønskede vækster.

Bogen er et både smukt og helstøbt værk

Men først og fremmest er *Havemenneske* naturligvis gaven til den ægte haveentusiast, som genkender glæden ved både at planlægge og tilplante, og som holder af rytmen i årstidernes skiften, mærker fryden over en duftende nattehave eller taknemmeligheden for en hel dags regn i juli, og som kender stoltheden, når et lidt for ambitiøst projekt trods alle odds er lykkedes.

Havemenneske er en sanselig kærlighedserklæring til den klat jord, vi hver især har til opgave at passe på, uanset om den består af flere tønder land eller kan rummes i en altankasse, og det giver god mening, at værkets visuelle side supplerer dets velskrevne, originale indhold så smukt.

Forsideillustrationen har Karin Rytter skabt, og den grafiske tilrettelægning skyldes Louise Zyskind. Begge har løst opgaven fornemt og har således ydet deres til, at bogen er et både smukt og helstøbt værk.



Foto: Simone Lilmoes [haveKulturhistorie](#)



Anna Grue

Født i Nykøbing Sj 1957. Grafisk designer 1981. Layouter på Bo Bedre til 1985, redigerende på B.T. til 1991, chefredaktør for div. Allermagasiner til 2007, derefter fuldtidsforfatter. Gift, bor i Holbæk og Odsherred. Tre børn, fire børnebørn.